

Dag 16 – De Koningin van de Hemel leeft in de tempel. De H. Drievuldigheid hield ervan om door hun dochtertje overwonnen te worden en haar steeds herhaalde bede te horen: “Laat het Woord op aarde komen, laat Het komen!”

Mijn leven in de tempel ging verder, maar de hemel was voor mij niet gesloten. Ik had er vrije toegang en kon komen en gaan wanneer ik wou. Mijn goddelijke Familie was in de Hemel en Ik wou steeds bij Hen vertoeven.

De H. Drievuldigheid zelf verwachtte mij met zoveel Liefde om met mij te spreken, om zich in mij te verheugen en om mij nog gelukkiger, mooier en dierbaarder in hun ogen te maken.

Trouwens, Zij hadden mij niet geschapen om mij ver weg van Hen te laten leven. Zij wilden vreugde beleven aan hun dochter. En Zij wilden mijn woorden horen. Deze waren bezielde door het Fiat en hadden de macht om de vrede te brengen tussen God en de mensen.

Zij hielden ervan om door hun dochtertje overwonnen te worden en mijn steeds herhaalde bede te horen: **“Laat het Woord op aarde afdalen, laat het afdalen!”**

Ik kan zeggen, dat de Drievuldigheid mij riep en ik snelde in hun midden. Daar ik nooit mijn eigen wil had gedaan wakkerde mijn aanwezigheid hun Liefde aan en gaf Hen dank en glorie voor het grote werk van de ganse Schepping. Daarom ook vertrouwden zij mij het geheim toe van de geschiedenis van het menselijk geslacht.

Ik bad onvermoeibaar om vrede tussen God en de mensen.

Weet mijn dochter, *dat enkel de menselijke wil de hemel vergrendelde.* Hierdoor konden de mensen niet meer in de hemelse regionen binnenkomen en ook niet meer op een vertrouwelijke manier met hun Schepper omgaan.

De menselijke wil had het schepsel ver verwijderd van Hem, Die hem geschapen had.

Als de mens zich terugtrok uit Gods Wil, werd hij bevreesd, angstig, en verloor de heerschappij over zichzelf en over de ganse schepping. Alle elementen, - aangezien zij beheerst werden door het Fiat, stonden boven hem en konden hem schade berokkenen. De mens werd bang voor alles.

Lijkt het je onbeduidend, mijn dochter, dat hij die geschapen werd als koning en heerser over alles, zover kwam dat hij angst had voor Hem, Die hem geschapen had?

Het is zeldzaam, mijn dochter, en tegen de natuur in, dat een zoon angst heeft voor zijn vader. Het is natuurlijk dat bij de verwekking tegelijkertijd liefde tussen vader en zoon verwekt wordt. Dat kan het erfrecht van de zoon genoemd worden en ook het eerste recht van de vader.

Aangezien Adam zijn eigen wil deed, verloor hij de erfenis van zijn Vader, verloor hij zijn rijk en werd het doelwit van bespottingen van alle geschapen dingen.

Mijn dochter, luister naar je mama en overweeg het grote kwaad van **de menselijke wil**. **Hij neemt de ogen van de ziel weg en maakt haar blind**, zodat alles schrik aanjaagt en duisternis voor het schepsel wordt.

Leg daarom je hand op je hart en beloof je mama liever te sterven
-dan nog je eigen wil te doen.

***Ik had geen angst in de omgang met mijn Schepper omdat ik nooit mijn eigen wil deed.
Hoe kon ik angst hebben als ik me zo bemind voelde?***

Zijn Rijk was zo aanwezig in mij, dat ik met mijn akten de volle dag vormde, om de Zon van het eeuwige Woord op de aarde te laten opgaan.

En als ik zag dat het steeds meer dag werd, vermeerderde ik mijn beden om de lang verwachte dag van de vrede tussen hemel en aarde te zien aanbreken....